

- 4) Luidt de beantwoording van de voorgaande vragen onder 3) anders indien de verzoeker aannemelijk maakt dat klagen bij de autoriteiten en/of het aanwenden van rechtsmiddelen in de verantwoordelijke lidstaat niet mogelijk en/of niet effectief zal zijn?

---

(<sup>1</sup>) Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2013, L 180, blz. 31).

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší soud České republiky (Tsjechië)  
op 15 juni 2022 — EXTÉRIA/Spravíme**

(Zaak C-393/22)

(2022/C 359/36)

Procestaal: Tsjechisch

**Verwijzende rechter**

Nejvyšší soud České republiky

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: EXTÉRIA, s. r. o.

Verwerende partij: Spravíme, s. r. o.

**Prejudiciële vraag**

Moet artikel 7, punt 1, onder b), van verordening (EU) nr. 1215/2012 (<sup>1</sup>) van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus worden uitgelegd dat onder het begrip overeenkomst voor de verstrekking van diensten ook de precontractuele overeenkomst (pactum de contrahendo) valt waarbij partijen zich ertoe hebben verbonden een toekomstige overeenkomst voor de verstrekking van diensten in de zin van deze bepaling te sluiten?

---

(<sup>1</sup>) PB 2012, L 351, blz. 1.

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het hof van beroep te Antwerpen (België) op  
15 juni 2022 — Oilchart International NV tegen O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV**

(Zaak C-394/22)

(2022/C 359/37)

Procestaal: Nederlands

**Verwijzende rechter**

Hof van beroep te Antwerpen

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekster: Oilchart International NV

Verweersters: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

### Prejudiciële vragen

1) Moet art. 1.2.b) van de Brussel I bis [verordening nr.] 1215/2012 <sup>(1)</sup> in samenlezing met artikel 3.1. van de Insolventie [verordening nr.] 1346/2000 <sup>(2)</sup> aldus worden uitgelegd dat onder de begrippen “faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures” in art. 1.2.b) van de Brussel I bis [verordening nr.] 1215/2012 ook een procedure valt waarbij de vordering in de dagvaarding beschreven wordt als een loutere handelsvordering, zonder dat melding gemaakt wordt van het reeds eerder opgevallen faillissement van de verwerende partij, terwijl de eigenlijke rechtsgrondslag van die vordering gesteund wordt op de specifieke afwijkende bepalingen van het Nederlands faillissementsrecht (art. 25.2. van de Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling, hierna “NFW”) en waarbij:

- uitgemaakt moet worden of een dergelijke vordering als een verifieerbare vordering (art. 26 juncto 110 NFW) moet beschouwd worden dan wel een niet verifieerbare vordering (art. 25.2. NFW),
- de vraag of beide vorderingen tegelijk kunnen ingesteld worden en of de ene vordering de andere niet lijkt uit te sluiten, rekening houdend met de specifieke rechtsgevolgen van elk van die vorderingen (o.m. qua mogelijkheden tot afroep van een bankgarantie uitgesteld na het faillissement), volgens de specifieke regels van het Nederlands faillissementsrecht lijken bepaald te worden?

En verder

2) Kunnen de bepalingen van art. 25.2 van de Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling, als verenigbaar beschouwd worden met artikel 3.1. van de Insolventieverordening 1346/2000, voor zover deze wetsbepaling zou toelaten een dergelijke vordering (art. 25.2. NFW) in te stellen voor de rechter van een andere lidstaat in plaats van voor de insolventierechter van de lidstaat van het opvallen van het faillissement?

<sup>(1)</sup> Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2012, L 351, blz. 1).

<sup>(2)</sup> Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB 2000, L 160, blz. 1).

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 14 juni 2022 — Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Zaak C-395/22)

(2022/C 359/38)

Procestaal: Bulgaars

### Verwijzende rechter

Administrativen sad Varna (Bulgarije)

### Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Trade Express-L” OOD

Verwerende partij: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

### Prejudiciële vragen

1. Moeten overweging 33, artikel 1, artikel 3, artikel 8 en artikel 2, onder i) en j), van richtlijn 2009/119/EG <sup>(1)</sup> van de Raad van 14 september 2009 houdende verplichting voor de lidstaten om minimumvoorraden ruwe aardolie en/of aardolieproducten in opslag te houden, gelet op het doel van de richtlijn en artikel 2, onder d), van verordening (EG) nr. 1099/2008 <sup>(2)</sup> van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende energiestatistieken, alsmede in het licht van het in artikel 52, lid 1, juncto artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie